

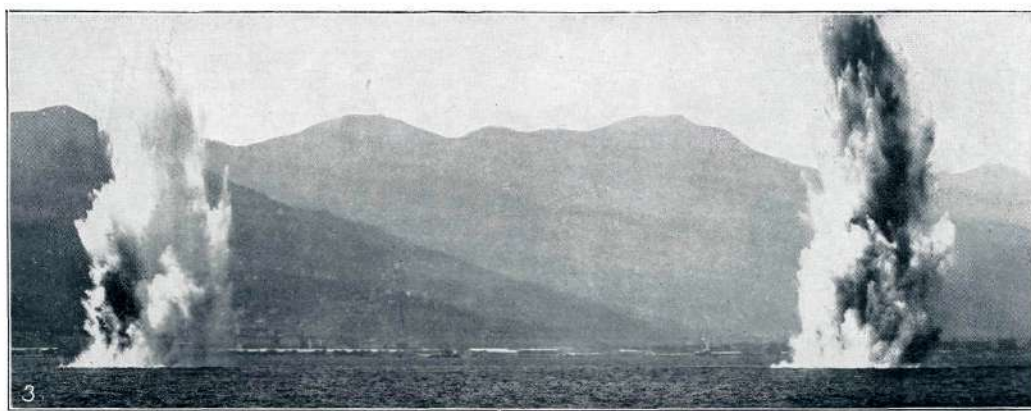
Lavdon, sakramensko živo klije, dokler, harduš krščen, naše verno srce, kručinal krvav, za naš narod bije!" ... (Str. 128, 129.) — To je sicer nametano z debelim, zidarskim čopičem, ampak prav je, da je to povedal Milčinski, da ne bo nihče več ugovarjal potrebi naših „Izobraževalnih društev“. — Moderno vzgojo otrok je pisatelj dobro ošvignil v „Luški gospodi“, kjer pripoveduje dvanajstletno (sic!) dekletce svoji teti: „Snoči smo imeli bal, jaz sem bila do treh pokonci, mama so šli še-le ob šestih v posteljo, ata, oficial in notarjev pisar pa sploh niso šli spat, le poslušajte, kako lepo se deró!“ (Str. 25, 26.) Kaj naj iz takih dekletec postane drugega nego lahkožive gizdalinke! „Eleganca kakor na dvoru! Tratnikova Lojzika od tamle nasproti je imela bele glacé-čevljičke; da si jih ni čez cesto umazala, jo je krščenica, stara Mica, štiporama prenesla sem pred prag ... Mlakarjeva Lina, dobro

jeklena! ...“ (Str. 7.) To je dobro povedano. Nikakor pa ne moremo pritrčiti gospodu pisatelju, da bi bile vse difference med nami nekako tako nedolžne, kot je ta, ali da bi se naše stranke ločevale po tem, če kdo pozdravlja duhovščino ali ne. (Str. 190. „To je tisti Plevel, ki ne pozdravlja duhovščine?“) Gospod pisatelj, ki je vnet zagovornik narodne sloge — kdo si je ne želi! — bo moral tu že pogledati bolj do dna ...

Dovolj! Muhoborci so lepa zabavna in vzgojna knjiga.

Dr. Mih. Opeka.

Mlekarstvo s črticami o živinoreji. Priročna knjiga za mlekarje, odbornike mlekarskih in živinskih zadrug ter za ljubitelje mlekarstva sploh. Spisal Anton Pevec, deželni mlekarski instruktor na Kranjskem. Prvi snopič s 104 slikami. V Ljubljani. Natisnila in založila Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg. 1912.

EKSPLOZIJA MIN.

dekle, ampak noge ima — kakor slon; ta je prinesla lakaste čevlje seboj v papirju ...“ (Str. 26.) In tako vihti pisatelj svoj bič semtertja. Tudi višjim glavam ne prizanaša in tudi bolj nedolžnim grehom ne. Čudno bi bilo, če ne bi povedal katere našim „črkopravdarjem“! „V lučanju kamenja so se že od nekdaj odlikovali paglavci muhoborski. Oziroma Muhoborski z velikim „M“. Ne vem, kako bo pravilnejše. Ta profesor uči tako, oni tako, častivredna rodoljuba sta obadva, človek se ne bi rad zameril ne temu, ne onemu in zato je položaj pisatelju zelo mučen. Ako bi se smelo častivrednima rodoljuboma svetovati: zedinita naj se in žreb naj odloči! Srce nam ne bo izkrvavelo, naj zmağa mala začetnica ali velika, da bo le mir! Časi so slabi, za kruh gre trda, draginja je taka, da jajce stane 12 vinarjev pa se ukvarjaj s pravopisom vsake kvatre novim, kakor da ni drugih skrbi! Zato naj se učena gospoda poravnata in zedinita! Pa kaj, ko se ne bosta! Prazen je up, ker sta Slovenca in po vrhu še profesorja: trda, neizprosna

Krmar Milanovič. Povest. Prosto po Russellovem romanu „Krmar Holdsworth“. V Ljubljani 1912. Založila Katoliška Bukvarna. Tisk Katoliške Tiskarne. — Knjiga bo dobrodošla knjižnicam „Izobraževalnih“ in drugih društev.

Amerika in Amerikanci. Spisal Rev. I. M. Trunk. 3. zvezek. V Celovcu 1912. Samozaložba. — Tudi ta snopič še nadaljuje opisovanje posameznih ameriških držav.

Nekoliko podatka o kugi godine 1739 i godine 1743—1745. Napisao Janko Barle. U Zagrebu. Tisak Dioničke Tiskare 1912. — Sestavek je ponatisk iz hrvaškega „Liječničkog vijestnika“.

Vladimiro Bakotić: **Un poeta mitrato della Bosnia.** Milano. Tip. Casa Editrice Ambrosiana. 1912. — Glej „To in ono“!

